

ARCHIVO IBERO-AMERICANO

REVISTA FRANCISCANA DE ESTUDIOS HISTÓRICOS

<https://revistasfranciscanas.org/>

(ISSN: 0004-0452 / eISSN 2660-4418)

«Carta de S.S. Juan XIII» Juan XXIII

Archivo Ibero-Americano 22, n.º 85-86 (1962): 3-5

**Monográfico *Estudios sobre San Pedro de Alcántara en el IV
Centenario de su muerte (1562-1962)***

Carta de S. S. Juan XXIII

DILECTO FILIO
AUGUSTINO SÉPINSKI
MINISTRO GENERALI ORDINIS FRATRUM MINORUM
IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili
salutem et Apostolicam Benedictionem.

Lilium, quod seraphica gratia et intemerata iustitia decorum in horto concluso Ecclesiae effloruit, Sanctum Petrum de Alcantara, prorsus dignum ducimus, qui maiorem in modum hoc anno obtutum mentium et publicae pietatis studium ad se convertat: feliciter enim mox continget, ut quartum revolvatur saeculum, ex quo is, terrestri vita functus, in caelum migravit.

Cum autem is Ordinis Fratrum Minorum inclitum decus sit, valde adprobamus et dilaudamus consilium, quod tu, dilecte Fili, suscepisti, eo spectans, ut ad saecularem huiusmodi honorandam memoriam, praesertim a tuis franciscalis religiosae familiae sodalibus, celebritates festis ritibus instaurarentur.

Quae ut perfectiores et fructuosiores vertant, congruens rei erit, ut, dum hoc recoletur eventum, aperto in lumine ponantur inclita vita, eximiae virtutes, documenta sapientiae S. Petri de Alcantara, austera poenitentia et miraculorum gloria spectabilis, ut christifideles, eius recensentes merita, ad potiora et meliora assequenda praeclaris exemplis commoti contendant.

Salutare aestimamus et aequum eminentiora eius vitae attingere, qui non tantum vestrum, sed Hispaniae quoque insigni ornamento est.

Alcantarae in Hispania anno MCCCCIC natus, in flore aetatis religiosam vitam capessurus, Ordini Fratrum Minorum se addixit. Sollemnibus istis nuncupatis votis, alacri studio in evangelicae perfectionis itinere progressus, quidquid est apprime religiosum, purum, pium, austerum sibi assequendum proposuit.

In agendo autem prudens et navus, gravibus muneribus sibi commissis egregie functus est. Attamen Asisinatis Patriarchae spriritu et exemplo magis magisque inflammatus, id a Deo sibi inditum reputavit propositum, ut studio precum et poenitentiae insigniter se abderet. Cui propensioni animi ut promptior obsequeretur, solitaria loca petebat, voluntariis cruciatibus indulgebat, sontibus apprecaturus caelestem gratiam et veniam, ac tandem prope Pedrosam in Cauriensi Dioecesi arctum coenobium «El Palancar» appellatum sibi exstruxit, ubi paucis cum sodalibus pauperrime vixit, illius regularis disciplinae auctor, quae «alcantarina» vocitata est.

«Admirabilis poenitentiae et altissimae contemplationis munere» (Oratio in die festi) «veterum anachoretarum exempla non renovavit modo, verum etiam auxit» (Bulla Canonizationis apud Wadding, *Annales Minorum*, 1562, t. XIX, p. 408, n. cccvi). Veruntamen dum huic vitae generi se daret, ad congruentem sibi operosam actionem vitae se conferre non dubitavit. Praeter alia eximius sacer fuit concionator, ad priscam renovandam carmelitarum disciplinae formam S. Theresiam valide adiuvit, animorum moderator fuit circumspecta sapientia praeditus, et de re spirituali aureum opus, quod *Tratado de la oración y meditación* inscribitur, exaravit.

Prudens eloquii mystici, sciens itinerum, quibus animus, caelestibus obsecundans invitantis, ascendit superius, spiritu precum et gratiae locuples, ipse mira docet perspicacia precationem et actionem vitae nequaquam dissociabiles esse, sed potius fecundo foedere utrasque debere coniungi, et alteram prioris fructum exquisitissimum esse. Eos autem, qui in corde suo ascensiones disponere cupiunt (cf. Ps. 83, 6) neque lacteo alimento contenti solidum appetunt cibum, sagaciter et lucide erudit, quomodo mentis meditatio, Dei opitulante gratia, in celsiorem contemplationis formam transire queat, quasi navis laborioso confecto maritimo tractu in placido portu conquiescat. Sancta Theresia studiose perlegebat secumque volutabat doctrinam S. Petri de Alcantara, cuius consilium sollicita expetebat ac spirituali ductu utebatur.

Habent profecto in S. Petro de Alcantara eximiae virtutis exemplum franciscuales sodales, quod alacriter imitentur et eidem vivendi et agendi disciplinam studiose aptent. Nam in Deum caritate aduri, precationi et divinorum contemplationi adsidue vacare, parvo sibi satisfacere, «mortificationem Iesu in corpore nostro circumferre, ut et vita Iesu manifestetur in corporibus nostris» (cf. II Cor. IV, 10), haec sunt praecepta eorum religiosae professioni maxime consentanea; neque alia ratione iidem possunt alere «sanctae orationis et devotionis spiritum», ad quem fovendum franciscalis Regula (c. V) utpote peculiarem spiritualis eorum vitae notam, compellit. Ex hoc autem fiet, ut in apostolatu exercenda navitas sincerum et uberem fructum edat: qui quidem apostolatus vel desidia languet vel vacuo strepens clamore in irritum cadit, ubi interioris vitae nutrimento caret et poenitentiae vigor, fortitudinis altor el custos, emollitur.

Habent etiam et christifideles omnes in S. Petro de Alcantara quod attentis mentis oculis demirentur, et pro viribus imitando in actum vitae suae tradu-

cant, eo vel magis quod passim in humanae societatis venas illapsus «naturalismus», eo enititur, ut, neglectis spiritualibus et aeternis bonis, omnia naturae finibus concludat et arctet, pessumdat mores et miseris struit ruinas. Santus Petrus de Alcantara, evangelicae perfectionis et mirae poenitentiae nobili elato vexillo, arcet tot periculis implicitos ab obliquis et lubricis semitis, et parat vias Domini, quae, semper rectae et pulchrae, tum felici transitu decurruntur, cum abiciendo illicita, temperando licita unus quisque a terrenis abstrahitur, caelestia appetit et bene vivendo et precando id orat: Deduc me in via aeterna (Ps. 138, 24), in via scilicet spirituali, quae ducit ad caelum, cui nullus est finis, numquam est casura beatitudo.

Haec imo ex pectore ominati, multum optamus, ut stata saecularia sollemnia ad recolendum quartum exactum saeculum, postquam S. Petro de Alcantara aeternae vitae natalis illuxit, eo ipso deprecante, parem spei exitum habeant, fructum sanctimoniae animorum edant opimum, tibi, dilecte Fili, sodalibus Ordinis Fratrum Minorum, cui moderaris, sanctimonialibus et sacris virginibus Franciscali Ordini aggregatis atque universis, qui tam festae et faustae commemorationi intererunt, Apostolicam Benedictionem, superiorum munerum largitatis pignus, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die II mensis Ianuarii, anno MCMLXII, Pontificatus Nostri quarto.

IOANNES XXIII

PP.